

58

Case No. 324

Date of filing: 11. NOV 86

** AWARD - Type of Award _____

- Date of Award _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of Mr Ansari

- Date _____

_____ pages in English 4 pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____

- Date _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____

- Date _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری ایالات متحدہ
شیت ثبت - FILED	
Date	11 NOV 1986
	تاریخ
	۱۳۶۵ / ۸ / ۲۰
No.	324
	شماره

بنام خدا

پرونده شماره ۳۲۴

شعبه سه

حکم شماره ۳-۳۲۴-۲۶۳

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

فیوتورا تریدینگ اینکورپوریتد،

خواهان،

- و -

شرکت ملی نفت ایران،

خوانده.

نظر موافق قاضی پرویز انصاری

۱ - اینجانب با نتیجه رای که خواهان را فاقد سبب دعوی تشخیص می دهد موافقم. اما بنظر اینجانب اصولاً "باتوجه به مدارک تقدیمی موجود در پرونده، دعوی خواهان به دو علت و مبنای دیگر، علاوه بر فقد سبب دعوی، نیز مردود است. این دو علت و مبنا عبارتست از:

الف - عدم توجه دعوی به شرکت ملی نفت ایران بلحاظ فقد هرگونه رابطه حقوقی الزام آور میان شرکت مزبور و خواهان،

ب - بفرض ثبوت رابطه حقوقی الزام آور میان طرفین، بلحاظ نقض تعهد از ناحیه خواهان.

۲ - در مورد اول، آنچه که مورد بحث است آن است که آیا رابطه حقوقی - تجاری شرکت "گسترش مسکن" و شرکت "نوردون" قابل توسعه و تعمیم به شرکت ملی نفت ایران از یک طرف و شرکت فیوتورا از طرف دیگر می باشد یا نه. حتی اگر بمنظور جلوگیری از اطاله کلام بپذیریم که شرکت "نوردون" به نمایندگی از طرف فیوتورا عمل می کرده است و نتیجه این یک حلقه زنجیر به کنار گذارده شود آیا دلیلی وجود دارد که رابطه شرکت "گسترش مسکن" و فیوتورا به شرکت ملی نفت ایران سرایت نماید و شرکت "گسترش مسکن" را نماینده شرکت ملی نفت ایران تلقی نمائیم؟

بنا بمدارک موجود، مسلم است که تمام فعالیت تجاری مستقیما" و مستقلا" از طرف "گسترش مسکن" که پیمانکار شرکت ملی نفت ایران بوده است صورت می گرفته است. رابطه حقوقی شرکت ملی نفت ایران و "گسترش مسکن" رابطه کارفرما و پیمانکار است. کسب نظر پیمانکار از کارفرما درباره برخی مشخصات ارقام، قیمت اجناس و نوسان قیمت، وسایل استعلاماتی که در رابطه با موضوع قرارداد پیمانکاری است تاثیری در تغییر این رابطه و تبدیل آن به نمایندگی ندارد. پیمانکار مستقلا" و مستقیما" در برابر کسانی که با آنها قرارداد خرید اجناس یا خدمات منعقد می نماید مسوول است. اصل "نسبی بودن قراردادها" (۱) را که از اصول کلی مورد قبول سیستمهای حقوقی است، نمی توان بسادگی

(1) Res inter alios acta

و باقرائن ضعیف و قابل رد خدشه دار ساخت. رجوع کنید: ماده ۲۳۱ قانون مدنی ایران؛ ماده ۱۱۶۵ قانون مدنی فرانسه؛ آکس ویل و فرانسوا تره، حقوق مدنی (تعهدات)، شماره ۵۰۳ بیعد، دالوز ۱۹۸۰؛ تریتل، خلاصه حقوق قراردادهاء، ص ۲۲۹، ۲۳۰ و ۲۶۶، باترورثز ۱۹۷۹.

در پرونده حاضر، سفارش دهنده و خریدار کالا "گسترش مسکن" است، مصرف کننده کالا نیز "گسترش مسکن" است. در این رابطه نه شخصیت کارفرما (شرکت ملی نفت ایران) موثر در مقام است و نه کسب نظر و تأیید کارفرما در خصوص سازنده کالا و قیمت آن. زیرا بهر حال پیمانکار مکلف به ایفاء تعهدات خود در قبال کارفرما و انجام شرایط و وظائف محوله به او می باشد.

بنا بر مراتب بنظر اینجانب، شرکت "گسترش مسکن" مستقلاً و مستقیماً در برابر خواهان قرار می گیرد و از اینجهت هیچگونه ادعائی بطرفیت شرکت ملی نفت ایران قابل استماع نمی باشد.

۳- در مورد دوم، فقط از باب بحث و بفرض قبول وجود رابطه حقوقی غیرمستقیم میان شرکت ملی نفت ایران و خواهان، و با ورود در ماهیت ادعای او، این نتیجه قابل حصول است که خواهان تعهد قراردادی خود را بطور کامل انجام نداده است.

از جمله تخلفات خواهان آنست که کالای مورد سفارش می بایست از یک شرکت تولیدکننده ایتالیائی بنام "آلفاکاوی" تأمین می گردید، اما خواهان کالای مزبور را از یک شرکت اسپانیائی بنام "جنرال سیت" تأمین کرده است. خواهان در توجیه عمل خود مدعی است تاجائی که مشخصات کالا با سفارش منطبق است دیگر مهم نیست که از کدام سازنده تأمین شده باشد. این ادعا وقتی صحیح است که سازنده و کشور مبدا مورد شرط و توافق

طرفین قرارنگرفته باشد، حال آنکه در پرونده حاضر مشخصات سازنده و مبدأ حمل قبلاً به اطلاع خریدار رسیده بوده است و جزء مجموعه شرایط این معامله به حساب می آمده است بنابراین تغییر یک جانبه آن از طرف فروشنده بدون رضایت و حتی اطلاع خریدار نقض عهد از جانب فروشنده است. مساله ورود یا عدم ورود خسارت به خریدار را نمی توان فی نفسه معیار اسقاط تعهد و رفع مسوولیت فروشنده دانست؛ زیرا عدم انجام تعهد از ناحیه خواهان، ام از آنکه این تعهد شرط قراردادی باشد یا وصف قراردادی، موجب ثبوت حق خریدار در ادعای خود نسبت به فروشنده است.

۴ - با توجه به آنچه گفته شد، از نظر اینجانب:

اولاً - طرف قرارداد و معامله خواهان، شرکت ملی نفت ایران نمی باشد و لذا دعوی مطروحه از این حیث قابل استماع نیست و خارج از صلاحیت دیوان قرار می گیرد.

ثانیاً - بفرض آنکه شرکت ملی نفت ایران طرف قرارداد خواهان تلقی شود، تخلفات قراردادی خواهان موجب اسقاط تعهد و یا لااقل موجب تخفیف تعهد خریدار است،

ثالثاً - علاوه بر دو مورد بالا، همانگونه که در حکم دادگاه نیز منعکس است خواهان فاقد سبب دعوی است و نتیجه دعوی مطروحه مردود می باشد.

پرویز انصاری